

Hvis vi gør det, betyder det så, at der vil blive ydet det samme beløb til miljøbistand til Østeuropa, eller modsætningsvis, hvis det ikke sker, vil finansministeren så ikke medgive, at der så er tale om en samlet større besparelse på udviklingsbistanden og miljøbistanden, end den, man på forhånd har sagt, at man ville lave?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi har ikke udmøntet den reserve, der står på konto 35 i 2002. Og når det gælder 2003, må Folketinget respektere, at det drøfter vi, når vi fremsætter finansloven for 2003. Sådan vil det være.

Der er en totalt set ændret fordeling i den måde, vi bruger Mifresta-midlerne på. Det fremgår klart af vores finanslovsforslag. Det er alene af den grund, at vi går ind og reserverer penge til bekæmpelse af bin Ladens tropper i Afghanistan i det fredsskabende arbejde under Mifresta. Så der vil være en anden profil totalt set, når vi ser på, hvordan vi bruger pengene.

Margrete Auken (SF):

Det, vi jo drøfter, er det, vi havde aftalt i gamle dage, da aftaler gav mening. Der havde vi bl.a. med Venstre en aftale om, hvordan miljøbistanden under Mifresta-rammen skulle bruges, og at den skulle være til miljø og ikke til bin Laden-jagt.

Det, som man gør nu, er, at man siger, at nu tager vi bare rask væk, eller rettere sagt: Vi kan risikere det. Vi har i hvert fald ikke fået nogen garanti for, at Venstre vil stå ved de aftaler, vi har haft tidligere, og ikke tage af miljøpengene til alt muligt andet.

Det, vi beder om, er bare at få et tilsagn om – for så vil vi såmænd i første omgang være tilfredse, og så må vi se, hvordan jagtpengene kommer ind – at Venstre står ved det, man tidligere har sagt, om, at miljøstøtten ikke bliver beskåret ud over, hvad der var blevet truet med under valgkampen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det vil være sådan, at i aftalen indgår, at man har et sigte, der hedder 0,5 pct. til Mifresta-penge i 2005. Vi har klart sagt, at vi vil drøfte her i Folketinget i løbet af foråret, hvordan det ser ud, når 10 lande, der i dag modtager Øststøtte, bliver en del af det store Europæiske Fællesskab, hvis det står til det danske formandskab her i andet halvår af 2002. Dermed ophører hele me-

ningen med, at man bruger øststøttemidler til de pågældende lande, for det bliver EU-finansieret.

Når det gælder fordelingssplittet mellem det, der fordeles inden for Mifresta-rammen, vil jeg blot sige, at den tidligere regering ikke har forhandlet, hvordan man rent faktisk udmønter det enkelte år. Der har også her været variationer. Det er lagt frem uden forhandling. Det gælder også den takst, der har været i stigningen på Mifresta-rammen. Den har heller ikke været forhandlet med forligspartierne.

Jeg vil sige, at det nøjagtig er den samme proces, vi har lagt frem. Vi mener, at det forslag, der ligger, giver god mening for den fremtidige Øststøtte, både når det gælder miljø og andre aktiviteter. Det gælder også vores samlede ulandsramme, herunder de miljøaktiviteter, vi har under ulandsrammen.

Alle burde være godt tilfredse med dét. Danmark ligger fantastisk flot placeret. Og der er intet, der overhovedet forhindrer fru Margrete Auken i at give det bidrag mere, som fru Margrete Auken mener, at der skal gives. Der er i hvert fald ingen uden for landets grænser, der skal kritisere det danske niveau.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke helt vil redegøre for, hvad miljøstøtten vil komme til at gå til, den del af den, der kommer fra reserverne. Men kan ministeren så oplyse, om der er intentioner om at konvertere dele af miljøstøtten til at købe CO₂-kvoter for i Østeuropa?

Kl. 13.45

Finansministeren (Thor Pedersen):

Til det vil jeg sige, at den Øststøtte administreres af udenrigsministeren, og dér må man spørge. Men på den anden side synes jeg, det er en fantastisk god idé, hvis vi i Danmark begynder at se på Joint Implementation og spørge: Hvor er det, vi får mest miljø for pengene? Hvor er det, vi gavner ikke alene Danmark, men Europas folk og andre, ved at vi bruger pengene dér, hvor vi bekæmper forurening bedst, hvor vi har den største nytteværdi?

Der vil jeg sige, at det vil være et stort fremskridt, hvis vi begyndte at tænke økonomisk, hvordan vi for de penge sikrer, at miljøet bliver bedst muligt. Det burde være opgaven for alle, at vi har det frisind. Når vi netop siger, at forurening ikke kender grænser, ja, så må vi da angribe forureningen, hvor den er værst.